

SOTURI- KISSAT

YÖN KUISKAUKSET

TÄHTIEN ENNE

3

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #3: NIGHT WHISPERS

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #3: NIGHT WHISPERS

Text copyright © Working Partners Limited 2010

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2017

ISBN 978-951-0-49646-6

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Kate Carylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantaja	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras, jolla on vihreät silmät SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskä MILLI – juovikas harmaankirjava naaras OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät LEHTILAMPI – vaaleanuskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; entinen parantaja

LUKKIKOIFI – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät

KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli

VALKOSIIFI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

MARJANENÄ – kermanvärisen kolli

PÄHKINÄHÄNTÄ – pieni harmaavalkoinen naaras

HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras;

MURATTITASSUN mestari

LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; **KYYHKYTASSUN** mestari

KETTULOIKKA – punertava raidallinen kolli

JÄÄPILVI – valkoinen naaras

KONNA-ASKEL – mustavalkoinen kolli

RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras

VARPULOISTE – tummanruskea naaras

KUKKASADE – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

Oppilaat (yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat)

KYYHKYTASSU – vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

MURATTITASSU – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

Kuningattaret (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen naaras, jolla on vihreät silmät

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta
UNIKKOHALLA – kilpikonnakuviainen naaras;
KIRSIKKAPENNUN (kellanpunainen naaras) ja
KONTIAISPENNUN (ruskeanvaalea kolli) emo

Klaanin-
vanhimmat (entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)
HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras
SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa kuono; entinen erakko

VARJOKLAANI

Päällikkö **MUSTATÄHTI** – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät

Varapäällikkö **PIHLAJAKYNSI** – kellanpunainen kolli

Parantaja **PIKKUPILVI** – erittäin pieni raidallinen kolli;
LIEKKIHÄNNÄN (kellanpunainen kolli) mestari

Soturit **TAMMITURKKI** – pieni ruskea kolli; **HILLERITASSUN** (vaaleanruskea-harmaa kolli) mestari
SAVUJALKA – musta kolli
KONNAJALKA – tummanruskea kolli
OMENATURKKI – täplikäs ruskea naaras
VARISHALLA – mustavalkoinen kolli
ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi; **MÄNTYTASSUN** (musta naaras) mestari
LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras

KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät; **KOTTARAISTASSUN** (kellanpunainen kolli) mestari

OLIIVINENÄ – kilpikonnakuviainen naaras

PÖLLÖKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

PÄÄSTÄISJALKA – harmaa naaras, jolla on mustat tassut

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli

PUNAPAJU – täplikäs ruskea-kellanpunainen kolli

TIIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli

HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras

Kuningattaret **SYKKYRÄTURKKI** – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin
MURATTIHÄNTÄ – mustan, valkoisen ja kilpikonnankuvioisen kirjava naaras

Klaanin-
vanhimmat **SETRISYDÄN** – tummanharmaa kolli
UNIKONVARSII – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras
KÄÄRMEHÄNTÄ – tummanruskea kolli, jolla on raidallinen häntä
VALKOVESI – valkoinen pitkäkarvainen naaras, jonka toinen silmä on sokea

TUULIKLAANI

Päällikkö **YKSITÄHTI** – ruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö **SAARNIJALKA** – harmaa naaras

Parantaja **HAUKKALENTO** – täplikäs harmaa kolli

Soturit

VARISSULKA – tummanharmaa kolli
PÖLLÖVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli;
VIIKSITASSUN (vaaleanruskea kolli) mestari
VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras
YÖPILVI – musta naaras
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaa-
valkoinen naaras, jolla on siniset silmät
LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on
valkeat käpälät
JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli
LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät
MUURAHAIKARVA – ruskea kolli, jonka toinen
korva on musta
HILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi
tummaa käpälää
KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen
naaras, jolla on siniset silmät; **HERNETASSUN**
(harmaavalkoinen naaras) mestari
VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkan-
väriset silmät; **JÄRKÄLETASSUN** (iso vaaleanharmaa
kolli) mestari
SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras
PÄÄSKYHÄNTÄ – tummanharmaa naaras
AURINKOPISTOS – kilpikonnakuviainen naaras,
jolla on otsassa iso valkoinen laikku

Klaanin-
vanhimmat

SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli
LOVIKORVA – raidallinen kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö	USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Varapäällikkö	RUOKOVIIKSI – musta kolli; LOMMOTASSUN (tummanruskea raidallinen kolli) mestari
Parantaja	PERHONSHIPI – täplikäs kullanvärinen naaras; PAJUHOHTEEN (harmaa raidallinen naaras) mestari
Soturit	HARMAAUSVA – vaaleanharmaa raidallinen naaras; TAIMENTASSUN (vaaleanharmaa raidallinen naaras) mestari MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli JÄÄSIPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa naaras; SAMMALTASSUN (ruskeavalkoinen naaras) mestari SORAJALKA – täplikäs harmaa kolli; KAISLATASSUN (vaaleanruskea raidallinen kolli) mestari MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli PUNARINTASHIPI – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava kolli KUORIAISVIIKSI – ruskeavalkoinen raidallinen kolli KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras RUOHOKARVA – vaaleanruskea kolli
Kuningattaret	HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioiden naaras, jolla on siniset silmät
Klaanin- vanhimmat	KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras LOIKKAHÄNTÄ – oranssivalkea kolli

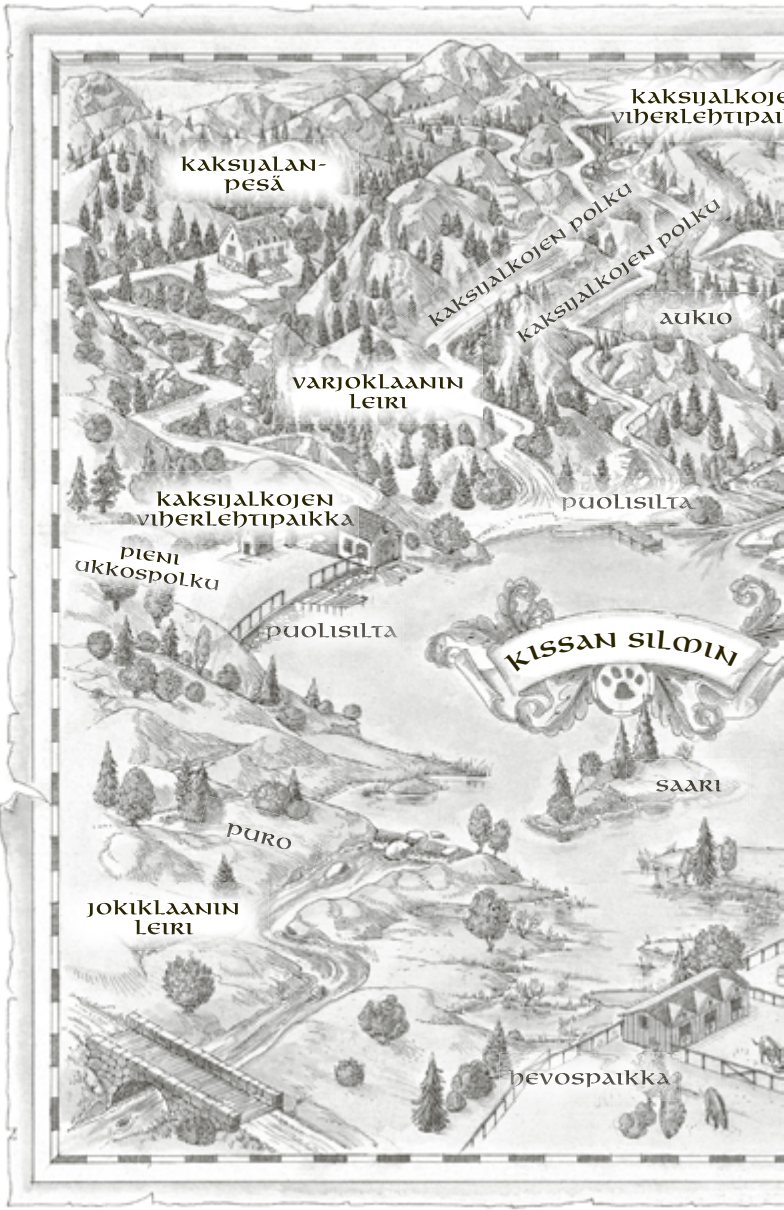
KLAANIEN ULKOPUOLISIA KISSOJA

SAVU – lihaksikas valkoharmaa kolli, joka asuu hevospaikan ladossa

HAHTUVA – pieni valkoharmaa naaras, joka asuu hevospaikassa

MUITA ELÄIMIÄ

KESKIYÖ – tähtiä katseleva mäyrä, joka asuu meren rannalla

kaksijalkojen viherlehtipaikka

kaksijalan-pesä

kaksijalkojen polku
kaksijalkojen polku

aukio

VARJOKLAANIN LEIRI

kaksijalkojen viherlehtipaikka

puolisilta

pieni ukkospolku

puolisilta

KISSAN SILMIIN

SAARI

PURO

JOKIKLAANIN LEIRI

hevospaikka

EN
kka

kuulaopi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

tyrskyklaanin
leiri

vanha tammi

järvi

tuuliklaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

tyrskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

tuuliklaani

tähtiklaani

poijoinen

JÄNÖTIEMÖÖN
RETKEILYALUE

RAUBALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIJALAN SILMÄ

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

KRISTALLILAMPI

hylätty
työmiehen
talo

KIVILOUHOKSENTE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMAN
METSÄ

MAASTO

LEHTIMETSÄÄ

MÄNTYMETSÄÄ

SUOTA

JÄRVI

polkuja

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

POHJOINEN

JÄNÖKUMMAN
RATSASTALLI

JÄNÖKUMMUNTE

ESINÄYTÖS

TÄHTIEN EDESSÄ OLI pilvenriekaleita. Oksat huiskivat vasten yönmustaa taivasta ja varistivat lehtiä varjoisalle metsäaukiolle. Tuuli lakaisi aukiota, ja sen reunoilla pensaat kahisivat ja tärisivät kuin niiden keskellä olisi kulkenut susia.

Aukion keskustassa vanha kissanaaras painoi niskansa köyryyn vasten tuulen jylyä. Hänen takkuisella harmaalla turkillaan säkenöivät tähdet. Hän luimisti korviaan, kun rinnettä laskeutui hänen luokseen kaksi muuta kissanhahmoa.

”Keltahammas.” Ensimmäinen puhuja oli valkoturkkinen naaras. ”Olemme etsineet sinua.”

”Niin Leijonamieli sanoi.” Keltahammas nosti päätään. Sadepisarat jäivät täpliksi parantajan kuonolle, kun hän katsoi kysyvästi entiseen mestariinsa. ”Mitä asiaa, Salviaviiksi?”

”Olemme puhuneet siitä”, Salviaviiksi tokaisi.

”Koko Tähtiklaani on puhunut siitä”, hänen kilpikonnakuvioinen toverinsa lisäsi. ”Kaikkien mielestä sinun olisi pitänyt estää se.”

”Myrskyklaanin ja Varjoklaanin taisteluko?” Keltahammas heilautti häntäänsä. ”Lehvävarjo, luuletko että minulla on sellaiseen mahtia?”

Salviaviiksi nojautui eteenpäin. ”Olisit voinut lähettää Myrskyklaanille viestin.”

”Jos olisit lähettänyt, Ruosteturkki ei ehkä olisi kuollut.”
Lehvävarjo astui lähemmäs. Hänen sanoissaan tuntui hienoinen kynsien terävyys. ”Minä koulutin hänet, tiedäthän.”

”Kyllä minä sen muistin”, Keltahammas kähisi.

Lehvävarjo siristi silmiään. ”Minä joudun hänet hakemaan.”

Keltahammas painui lypsyyn. ”Hän oli vanha”, hän sanoi hiljaa. ”Ehkä hän on hyvillään päästessään luoksemme.”

Salviaviiksi huiskaisi valkoista häntäänsä. ”Ei kukaan soturi halua kuolla. Etenkään sellaisessa taistelussa, jota ei olisi pitänyt käydä.”

Lehvävarjo nosti huultaan. ”Sinä tiesit, mitä Synkän Metsän kissat tekivät. Tulitähden ei olisi tarvinnut alkaa vaatia sitä arvotonta ruohikkoa Mustatähdeltä. *Halusitko* sinä kissojen kuolevan?”

Tuuli kieppui painanteessa, tempoi korvia ja häntiä, ja äkkiä mäen päältä kuului Sinitähden nauku.

”Jo riittää!”

Myrskyklaanilaispäällikkö asteli alas tervehtimään muita. Hän nyökkäsi ensin Salviaviikselle ja sitten Lehvävarjolle. ”Se taistelu oli valitettava, mutta meidän oli otettava siitä opiksemme.”

Salviaviiksi katsoi häntä silmiin. ”Mitä siitä pitäisi oppia?”

Sinitähti seisoikin juurtuneena hulmuavaan ruohikkoon. ”Nyt me tiedämme, keitä meillä on vastassamme. Synkän Metsän kissat voivat kääntää klaanien kohtalon suunnan. Ilman heitä tätä taistelua ei olisi käyty.”

Keltahammas värähti. ”Sillä hetkellä, kun näin Rikkotähden Synkässä Metsässä, minun olisi pitänyt tietää, että klaanit kärsisivät.”

Salviaviiksi käännähti kohti entistä oppilastaan. ”Ja kenen vika on, että hän on siellä? Tai että hän ylipäätään koskaan

syntyi?” Hänen silmänsä kiilsivät. ”Sinä rikoit soturilakia, kun synnytit hänet. Mitä oikein kuvittelit?”

Keltahammas hätkähti.

”Toisten syytteleminen ei auta mitään.” Sinitähti käveli Keltahampaan vierestä ja sipaisi ohi mennessään hännällään vanhuksen tappuraista turkkia. ”Me kaikki olemme omana aikanamme tehneet virheitä.”

Lehvävarjon viikset väpättivät vihaisesti. ”Eivät *kaikki* riko soturilakia!”

Sinitähti katsoi rävähtämättä. ”Juuri virheistä opimme eniten”, hän maukui tyynesti. ”Ja tästä taistelustakin me voimme oppia. Meidän on unohdettava menneet vääryydet. Klaanien on yhdistettävä voimansa.”

”Rikkotähti on jo rangaissut minua enemmän kuin ikinä ansaitsisin”, Keltahammas mutisi. ”Ja nyt hän yrittää rangaista minua taas tuhoamalla klaanit, joita pidin ennen omiani.”

”Ei tässä ole sinusta kyse!” Salviaviiksi kivahti. ”Synkän Metsän tapahtumat koskettavat meitä kaikkia. Meidän on tehtävä niille jotain ennen kuin ne vahingoittavat Varjoklaania yhtään enempää!”

Sinitähden kurkusta kohosi murina. ”Ei pelkästään Varjoklaania! Tulitähतिकin menetti hengen!”

Salama välähti. Kissat kyyristyivät ja katsahivat ylöspäin karvat pystyssä. Kaukaisuudessa jyrähti ukkonen, ja aukiolle alkoi hiipiä lisää kissoja.

”Leijonamieli!” Sinitähti huusi. Hänen äänestään kuului helpotus, kun hän näki vanhan ystävänsä tulevan mäkeä alas Mutaturkki ja Tammisydän perässään.

”Mitä täällä on tekeillä?” Leijonamieli pysähtyi Sinitähden viereen.

”Me tiedämme, että Varjoklaanin ja Myrskyklaanin välisen taistelun takana olivat Synkän Metsän kissat”, Sinitähti sanoi.

”Myrskyklaani sen aloitti!” Lehvävarjo murisi.

”Synkän Metsän kissat sen aloittivat!” Sinitähti muistutti. Hän vilkaisi Keltahampaaseen. ”Ei yksin Rikkotähti. Tiikeritähti ja Haukkahalla myös.”

Tammisydän siristi silmiään. ”Tiedämmekö me, keitä he kouluttavat?” Hänen sileässä jokiklaanilaisturkissaan hohtivat vesihelmet.

Keltahammas irvisti hänelle risaisilla, likaisilla hampailaan. ”Rikkotähti yrittää saada joka kissan minkä voi.”

”Mitä jos he värväävät jonkun klaanipäällikön?” Lehvävarjo murisi.

Tuuliklaanin entinen parantaja Mutaturkki pudisti päätänsä. ”Emme voi luottaa enää yhteenkään kissaan.”

”Tai klaaniin”, Salviaviiksi jupisi synkästi.

Mutaturkki jännittyi ja maistoi ilmaa korvat hörössä. ”Kuka siellä? Mutakynsi? Emme uskoneet sinun tulevan.”

Kissat kääntyivät katsomaan Tuuliklaanin soturia, joka kiiruhti mäkeä alas. ”Tulin heti kun kuulin. Mikä on suunnitelma? Miten me hoitelemme Synkän Metsän kissat?”

Ruoho risahti Sinitähden kypälien alla, kun hän paljasti kyntensä. ”Meidän on saatava klaanit yhdistämään voimansa ja taistelemaan yhdessä uhkaa vastaan.”

Salviaviiksi luimisti korvansa. ”Mistä he tietävät, ketä vastaan taistella?”

”Mikseivät Synkän Metsän kissat vain tule taistelemaan meitä vastaan, jos heillä on sellainen taistelunnälkä?” Lehvävarjo ärisi.

Leijonamieli katseli yli aaltoilevan ruohikon. ”Koska se olisi liian helppoa. He tietävät vahingoittavansa meitä paljon paremmin, jos käyvät entisten klaaniemme kimppuun.”

”Eikö heitä voi voittaa muulla tavoin?” Tammisydän katsoi Sinitähteen kysyvästi.

Sinitähti jäähmettyi hetkeksi kuin olisi lukenut Tammissydämen ajatuksia. Sitten hän räpäytti silmiään. ”Tiikeritähti ei ole koskaan ymmärtänyt muuta kuin väkivaltaa.”

Tammisydän kääntyi pois päin.

”Se on ainut asia, mitä *kukaan* Synkän Metsän kissoista ymmärtää”, Sinitähti jatkoi. ”Jos yritämme neuvotella heidän kanssaan, he pitävät sitä heikkoutena.”

Salviaviiksi tuhahti. ”Kunhan vain kukaan ei syytä Varjoklaania Rikkotähdestä.” Hän vilkaisi Keltahampaaseen.

”Nähdäkseni Varjoklaani on tällä kertaa kärsinyt eniten”, Lehvävarjo lisäsi.

Ukkonen jyrähti.

Salviaviiksi kosketti Lehvävarjoa kuonollaan. ”Sinun on parasta käydä hakemassa Ruosteturkki.”

Siinä samassa taivas aukesi. Sade ryöpsähti aukiolle, ja kisat pinkkaisivat hajalleen puiden suojiin.

”Lehvävarjo!” Keltahammas huusi kilpikonnakuvioisen soturin perään.

Lehvävarjo pysähtyi liukuen ja vilkaisi taakseen. ”Mitä?”

Sade sumensi Keltahampaan silmät. ”Turvallista matkaa.” Hänen äänensä särkyi. ”Ja sano Ruosteturkille, että olen pahoillani.”

LUKU 1

TAISTELUN RÄÄKYNÄN LÄPI kajahti terävä ulvaisu, pikemmin surullinen kuin raivokas.

Kyyhkytassu väisti Konnajalan tieltä ja käännähti ympäri.
Tulitähti!

Myrskyklaanin päällikköä raahattiin syrjään aukiolta taistelun melskeestä. Hänen jäljessään ruoho kiilsii punaisena. Koivuruska puristi hampaansa tiukemmin Tulitähden niskanahkaan ja kampesi hänet Lukkikoiven selkään, ja sitten he kantoivat hänet yhdessä metsään.

Kyyhkytassun läpi sykähteli kauhu. Hänen ympärillään taistelu alkoi töksähdellä ja loppui, kun kissat vetivät kynsiään sisään ja jäivät tuijottamaan kauhuissaan. Tulitähden varapäällikkö Vatukkakynsi asteli leveät lavat veressä kohti Mustatähteä. Varjoklaanin päällikkö ei nostanut katsettaan. Hän oli kumartunut punaruskean hahmon ylle.

Vatukkakynsi nyökkäsi. ”Tämä taistelu on voitettu”, hän murisi. ”Aukio on meidän. Antaudutteko vai taistellaanko uudelleen?”

Mustatähti väläytti lapansa yli polttavan vihamielisen katseen. ”Pitäkää hyvänänne”, hän sähähti. ”Ei se ole tänään vuodatetun veren arvoinen.”

Vatukkakynnen perääntyessä Kyyhkytassu tunnisti punaruskean turkin.

Ruosteturkki! Onko hän kuollut?

Varjoklaanin varapäällikkö makasi liikkumattomana luukuun ottamatta huulilta valuvaa verinoroa. Hänen klaanitoverinsa lähtivät hipsimään Myrskyklaanin soturien ohi mäntymetsään päin. Karsiturkki, Tiikerisydän ja Pihlajakynsi pysähtyivät päällikkönsä vierelle. Samalla kun Karsiturkki kamposi Mustatähden kypälilleen ja lähti taluttamaan häntä metsään, Tiikerisydän tarttui Ruosteturkkiin ja nosti hänet hitaasti ja varovasti Pihlajakynnen lavoille. Sitten he seurasivat lyötyjä klaanitovereitaan ääneni usvan verhoamien puiden väliin.

Kyyhkytassu tuijotti heidän peräänsä, ja voimat valuivat hänestä ulos, kun hän näki Tiikerisydämen hännän luiker-tavan varjoihin. Hän etsi katseellaan Murattitassua. Sisar oli saattamassa nilkuttavaa Kukkasadetta metsään päin.

”Tule, Kukkasade”, Murattitassu sanoi juuri klaanitoverilleen. ”Närhisulka paikkaa sinut.” Hänen nau’ussaan ei kuulunut häivääkään heidän menneistä kiistoistaan.

Oravaliito oli tutkimassa Lehtilammen haavoja, ja Lehtilampi silmäili taistelutannerta huolesta pyörein silmin. ”Leijonaroihu on kunnossa”, Oravaliito rauhoitteli sisartaan.

Kirkassydän makasi ruohikossa ja huohotti, ja hänen ehjä silmänsä oli niin ammollaan, että sinisen ympärillä näkyi valkoinen rengas.

Pilvihäntä tökkäsi häntä nenällään. ”Nouse nyt, tulee parempi olo kun lähdet liikkeelle”, hän patisteli.

Kirkassydän päästi matalan mou’un ja vääntäytyi seisaalleen.

Kimalaisraita, jonka toinen korva oli revennyt, tarkasteli lakoon painunutta nurmea. ”Taisimme näyttää niille”, hän kajautti.

Pähkinähäntä vilkaisi häneen halveksivasti ja painautui lähemmäs Hiiriviikseä lipomaan sisarensa veristä, sekaista turkkia. ”Mitä me näytimme?” hän mutisi lipaisujen välissä. ”Että miten paljon verta voidaan vuodattaa järjettömässä taistelussa?”

Vain Leijonaroihu näytti vahingoittumattomalta. Hänen kyljessään oli veritahra, mutta Kyyhkytassu tiesi ettei se ollut hänen omaa vertaan. Kyyhkytassu kurtisti kulmiaan, ja hänen mieleensä pelmahti epäilyksiä kuin kottaraisia. Leijonaroihu oli osa profetiaa, niin kuin hänkin. Leijonaroihun voima oli kyky taistella ketä tahansa kissaa tai mitä vain olentoa vastaan haavoittumatta.

Miksei Leijonaroihu olisi voinut pelastaa Tulitähteä? Mitä järkeä sellaisissa voimissa on, jos hän ei pystynyt auttamaan päällikköään?

Hänen edessään Vatukkakynsi kulki pitkin tahriintunutta nurmea sen paikan yli, missä Ruosteturkki oli maannut, ja kosketti hännänpäällään Leijonaroihua lapaan. ”Ruosteturkki oli liian vanha tähän taisteluun”, hän sanoi hiljaa. ”Ei ollut sinun vikasi, että hän kuoli.”

Leijonaroihun pää riippui.

Voi hyvä Tähtiklaani! Kyyhkytassun vatsaa kiristi. Leijonaroihuko tappoi Ruosteturkin? Mestari näytti rättiväsyneeltä ja hänen silmänsä olivat sameat. Kyyhkytassu meni kiireesti hänen luokseen ja painautui kiinni hänen kylkeensä. Hän tunsu olonsa täydellisen avuttomaksi. Hänen erityisvoimansa oli kyky kuulla ja nähdä kaukana tapahtuvia asioita, paljon kauempana kuin mihin muiden kissojen aistit riittivät; hänen olisi pitänyt tietää Varjoklaanin aiheet. Sen sijaan hänen sisarensa

Murattitassu olikin kertonut Tulentähdelle, että Mustatähti oli suunnittelemassa Myrskyklaanin reviirille hyökkäämistä ja uusien metsästyksmaiden anastamista. Oliko Tähtiklaani lähettänyt Murattitassulle unen siksi, että Kyyhkytassu oli kieltäytynyt käyttämästä voimiaan muiden klaanien vakoi-lemiseen? Jos Kyyhkytassu olisi kuunnellut ja katsellut, niin kuin Leijonaroihu oli pyytänyt, ehkä hän olisi tiennyt, mitä Varjoklaani oli tekemässä. Hän olisi voinut varoittaa Tulentähteä ennen kuin ainut vaihtoehto oli taistella.

Olisinko voinut estää tämän?

Hän tunsu Leijonaroihun lämpimän hengityksen ja kuonon kosketuksen päällellaan. ”Tule”, Leijonaroihu kuiskasi väsyneesti. ”Mennään kotiin.”

Kyyhkytassu painautui kiinni Leijonaroihuun heidän tarpoessaan raskain kätäpälin läpi humisevan metsän.

**»Saat vielä monta tilaisuutta taistella.
Me tuhoamme soturilain.»**

Närhisulka ja Leijonaroihu alkavat aavistaa,
mitä klaanireviireillä on meneillään:
Synkän Metsän henget kietovat nuoria kissoja
pauloihinsa ja kouluttavat heitä käymään klaani-
tovereitaan vastaan. Pahuus on joskus tuskin
viiksenmitan päässä – ja silti jopa Tähtiklaanin
ulottumattomissa. Edessä on vääjäämätön taistelu.
Pelastaakseen klaanit lopulliselta tuholta nuoret
kissat päättävät lähettää Murattitassun suoritta-
maan äärimmäisen vaarallista tehtävää.

Tähtien enne on neljäs Soturikissat-saaga.
Yön kuiskaukset on saagan kolmas osa.

Kannen kuva: Owen Richardson